

HET VERSCHIL DER OOGST-TIJDEN OP DE AARDE.

Het Ministerie van landbouw in Frankrijk heeft eene tabel uitgegeven, waarin bij elke maand des jaars te lezen staat in welk land het in die maand oogsttijd is, — een oogst-kalender dus voor de geheele aarde.

Ik zal dien kalender, te vinden in *La Nature* (21 Sept. 1889, pag. 266), hier niet overschrijven, omdat mij de juistheid van enkele opgaven eenigszins verdacht voorkomt, en vooral ook omdat ettelijke dier opgaven wel wat te veel in het ruwe opgemaakt schijnen. Wanneer b. v. opgegeven wordt, dat de oogst in China in Mei plaats heeft, dan kan dat voor een zoo verbazend uitgestrekt rijk onmogelijk algemeen waar zijn. In Australië, wordt gezegd, oogst men in Januari, in Britsch-Indië in Februari. Ook hier is de vraag: dus tegelijk in Noord- en Zuid-Australië, tegelijk op Ceylon en te Kasjmir?

Maar wanneer wij dien kalender, — die zeker met den tijd zal verbeterd en aangevuld worden en dat ook verdient, — als eene

eerste proeve ter zijde laten; dan zijn de opmerkingen die in *La Nature* daaraan werden vastgeknoopt, wel waard medegedeeld te worden.

»Die verdeeling» — zoo lezen wij, — »van de oogst-tijden over al de maanden van het jaar is eene uitmuntende zaak uit het tweeledig oogpunt van de vermindering der kansen van vernieling der veldgewassen tengevolge van het ongunstig weer, en van het verkrijgen van arbeidskrachten bij den oogst.»

»Indien aanhoudende regen of langdurige droogte, indien hagelbuien of sterke vorst hunne treurige gevolgen doen gevoelen over groote uitgestrektheden, dan zal hetzelfde gewas er niet gelijkelijk overal onder lijden, want dat gewas is in de verschillende streken, waar de ramp heerscht, niet in dezelfde ontwikkelings-periode. Zoo zullen b. v. de gedurige regens in Juni veel meer kwaad doen in Engeland, waar de tarwe in die maand bloeit, dan in Schotland, waar dat nog niet het geval is.»

»Het is juist dat verschil in de kansen van vernieling van den oogst door het ongunstig weer, wat, in verband met de verspreiding der graangewassen onder bijna alle breedten, de afwisselingen van den totalen oogst over de geheele aarde tot zeer weinig terug brengt. Ten gevolge van de uitstekende middelen van vervoer kan de prijs der granen op de markt, evenals de totale opbrengst, slechts binnen enge grenzen afwisselen.»

»Deze verdeeling der oogst-tijden over verschillende tijden des jaars begunstigt ook de verkrijging van het noodig aantal maaiers. In Frankrijk b. v. wordt het koren dikwijls in het noorden door troepen Belgen, in het zuiden door troepen Italianen of Spanjaarden gemaaid. De eersten keeren daarna naar hun land terug om daar te helpen oogsten, de anderen hebben hunne akkers reeds afgemaaid wanneer zij hetzelfde in Frankrijk komen doen.»

»Zulke reizen van troepen arbeiders hebben niet alleen plaats tusschen aan elkander grenzende landen, maar ook somtijds tusschen landstreken die duizenden mijlen van elkander verwijderd zijn. In *La vie à la Plata* verhaalt de heer DARRAUX dat troepen Italiaansche arbeiders gedurende den winter in de Argentijnsche Republiek gaan maaien, en daarna naar Italië terugkeeren om daar in den zomer hetzelfde te verrichten.»